

סיכום על אבא נאור:

אבא נאור נולד ב-1928 בעיר קובנה בליטא למשפחה מסורתית בת חמש נפשות. באוגוסט 1941, חודשיים לאחר הפלישה הגרמנית, הוקם גטו קובנה והמשפחה נכלאה בו. אבא נהג להתגנב אל העיר בחיפוש אחר מזון. אחיו הבכור חיים נתפס בעת שחיפש מזון ונרצח בפורט השביעי, אתר בפאתי העיר שבו נרצחו יהודי קובנה.

זהו סיפור על מסכת חיים מרתקת של אבא נאור, איש רחובות. נולד בקובנה, שבליטא. לאחר הפלישה הגרמנית הושם יחד עם משפחתו בגטו קובנה, שם הומת אחיו הבכור, חיים, שנתפס בעת שחיפש מזון.

מגטו קובנה החל מסע מטלטל. האב נלקח לעבודת כפייה, בר"ה, אחיו בן השש וחנה אמו, שולחו לאושוויץ. "ברגע שראיתי את אמי ואחי הולכים לכיוון הרכבת, הבנתי שזהו, אפשר להגיד 'שלום' לתמיד", מספר.

האסירים הוצאו לצעדת מוות. צעדו ללא אוכל ומים, בגשם ובשלג, ניזונו מעשבים. ב-2 במאי 1944, נעלמו השומרים, הגיעו חיילים אמריקאים והודיעו להם "אתם משוחררים". המלחמה הסתיימה.

הגיע למחנה עקורים ליד מינכן, איתר את אביו והשניים עברו לפולין. אבא הצטרף לגרעין של קיבוץ לוחמי הגטאות, וב-1946 עלה בגפו על אוניית מעפילים, שנתפסה בידי הבריטים. הוא נכלא במחנה מעצר בקפריסין.

ב-1947 הגיע לישראל. לחם במלחמת העצמאות. כאן החל פרק חדש ומרתק בחייו החדשים. בשנת 1950 גויס לשב"כ, לאחר מכן הועבר למכון ויצמן לפעילות מיוחדת. גויס למוסד ובשנים 1984-1985 השתתף ב"מבצע משה", שותף להעברת אלפים מיהודי אתיופיה ממחנות פליטים בסודן לישראל באמצעות ספינות חיל הים ומטוסים ישראליים. כל השנים סירב אבא להרחיב את הדיבור על חייו כ"לוחם הדממה". לאחרונה, בטקס הדלקת המשואה ביד ושם, סופר סיפורו. לאחר סיום שירותו הממלכתי, החל בפעילות לשימור זכר מחנה דכאו. יו"ר העמותה של משוחררי מחנות החוץ של דכאו וסגן נשיא העמותה העולמית של אסירי דכאו. מחלק את זמנו בין גרמניה וישראל. בגרמניה הוא אורח ממשלת בוואריה, המעניקה לו רכב צמוד ונהג. עובר מבית ספר לאוניברסיטה, לבסיסי הצבא, מספר להם את קורות חייו ואת תולדות מחנה דכאו.

בטקסים הרשמיים הנערכים בדכאו הוא משתתף מרכזי. לאחרונה ליווה והדריך את הנשיא ריבלין, את נשיא גרמניה וראש ממשלת בוואריה בטכס האזכרה בדכאו. ליווה את סגן נשיא ארה"ב, מייק פנס, בביקורו במחנה. סגן הנשיא דאג שהספר אותו כתב אבא יתורגם גם לאנגלית.

לכבוד יום הולדתו התשעים של אבא נאור, הוזמן לישיבת הפרלמנט הבווארי, הגדול בגרמניה. במהלך הישיבה, הרגילה לכאורה הופסק הדיון. לדוכן עלתה אחת מחברות הפרלמנט וסיפרה את קורות חייו ופעילותו למען שימור זכר מחנה דכאו ופעילותו החינוכית בקרב הנוער הגרמני.

אנחנו רוצים להעביר בסרטון את סיפור חייו של אבא במהלך השואה ואת כוח הרצון שלו לשרוד ולא לוותר עד הרגע האחרון.

אבא חברי הקבוצה:בן,נועם עמרם,מאי יצחק,אלמוג ולירן
https://www.yadvashem.org/he/remembrance/archive/torchlighters/naor.html -ושם יד נאור

תיכון קציר

רפלקציה:

לקחנו חלק בפרוייקט בהיסטוריה בנושא השואה שנקרא "זיכרון מתחדש" אנחנו כתלמידי יא7 למדנו חצי שנה את הנושא השואה בשיעורי היסטוריה והיינו מאוד בקיאים בחומר. ידענו איך לערוך וכיצד לצלם, לכן היו יכולים רוב חברי הקבוצה שליוו והשתתפו בעצמם בצילומים והתחפשו לניצולי שואה. שלושה בנים בקבוצה התחפשו ושיחקו בסרט שלנו. נועם ששיחק בתפקיד הראשי של אבא נאור הרגיש שהוא באמת בשואה לתקופת זמן הצילום בגלל כל בלבוש והאווירה שהייתה בזמן הצילומים. הוא ממש נכנס לתפקיד ולקח אותו ברצינות וגם נהנה מהתפקידים ומהצילומים.

בן ששיחק לצד נועם וגם היה אחראי על הבימוי הרגיש טוב מאוד להיות חלק מפרוייקט בסדר גודל כזה וחשיבות כזאת גבוהה.

מאי שהייתה אחראית על הבימוי והצילום - אני הרגשתי שהפרוייקט מנציח אירוע מאוד חשוב ונהנתי במהלך הצילומים היה לי כיף האווירה עם החברים ולצפות אחריי זה בסרטונים של החברים שלי ולראות מה כל אחד ויצר ואיזה רעיון היה לו ולאן הוא לקח את הסיפור שלו.

הפרוייקט והצילומים היו מאוד מעניינים ומוצאים משגרת הלימודים.

אלמוג שהייתה אחראית גם על הצילום הרגישה שהפרוייקט פיתח אותי ביצירתיות, הפרוייקט חידש לי וגרם לי לצאת מהלימוד הרגיל וללמוד בדרך אחרת ושונה מהרגיל, הוא גרם לי להתעניין וללמוד דברים חדשים שלא ידעתי, חקרתי יותר ונהנתי מהפרוייקט.

ולירן שגם שיחק בסרט לצד בן ונועם הרגיש שאנחנו עושים משהו מאד חשוב שהוא להנציח את מה שקרה בשואה בצורה הכי טובה שאפשר ושהצלחנו לספר את הסיפור של הדמות שבחרנו. לסיכום אנחנו מרגישים שהחוויה של הפרוייקט היא זכות שנפלה בחלקנו ומאוד נהנו להפיק וליצור סרטון מרגש שיעביר מסר חשוב.